Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
YVES BOT
prednesené 10. novembra 2011 [1]

Vec C-419/10

Wolfgang Hofmann
proti
Freistaat Bayern

[návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Nemecko)]

„Smernica 2006/126/ES — Vzájomné uznávanie vodičských preukazov — Odmietnutie členského štátu uznať osobe, ktorej bol na jeho území odňatý vodičský preukaz, platnosť vodičského preukazu vydaného iným členským štátom“

1. V rámci tejto prejudiciálnej otázky má Súdny dvor podať po prvýkrát výklad ustanovení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch [2], ktorá prepracovala smernicu Rady 91/439/EHS z 29. júla 1991 o vodičských preukazoch [3].

2. Článok 2 ods. 1 smernice 2006/126 stanovuje, že vodičské preukazy vydané členskými štátmi sa vzájomne uznávajú.

3. Existuje však obmedzenie tejto zásady. Článok 11 ods. 4 druhý pododsek tejto smernice stanovuje, že členský štát *odmietne* [4] uznať platnosť vodičského preukazu vydaného v inom členskom štáte osobe, ktorej bol na území prvého členského štátu vodičský preukaz obmedzený, zadržaný alebo odobratý. Toto ustanovenie nahrádza článok 8 ods. 4 prvý pododsek smernice 91/439, ktorý uvádzal, že členský štát *môže odmietnuť* [5] uznať platnosť vydaného vodičského preukazu za týchto podmienok.

4. Vzhľadom na rozdielnosť pojmov používaných v týchto dvoch článkoch sa Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Nemecko) pýta, či sa judikatúra Súdneho dvora sformulovaná počas účinnosti smernice 91/439 tiež uplatní na situácie upravené smernicou 2006/126.

5. Súdny dvor totiž rozhodol, že členský štát nemôže v zmysle článku 8 ods. 4 smernice 91/439 odmietnuť uznanie platnosti vodičského preukazu, ktorý vydal iný členský štát, z dôvodu, že na území prvého členského štátu bolo voči držiteľovi vodičského preukazu uložené opatrenie spočívajúce v odobratí alebo zrušení vodičského oprávnenia, ktoré udelil tento štát, ak dočasný zákaz vydania nového vodičského oprávnenia v tomto členskom štáte, ktorý bol nariadený zároveň s týmto opatrením, uplynul predtým, než iný členský štát vydal vodičský preukaz. [6]

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Ú. v. ES L 403, s. 18.

3 — Ú. v. ES L 237, s. 1; Mim. vyd. 07/001, s. 317.

4 — Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

5 — To isté.

6 — Pozri rozsudok z 29. apríla 2004, Kapper, C-476/01, Zb. s. I-5205, bod 78, ako aj uznesenia zo 6. apríla 2006, Halbritter, C-227/05, a z 28. septembra 2006, Kremer, C-340/05.

6. Vnútroštátny súd chce v podstate vedieť, či zmena znenia odteraz ukladá členskému štátu povinnosť odmietnuť uznať platnosť vodičského preukazu vydaného za tých istých podmienok.

7. V týchto návrhoch uvediem dôvody, pre ktoré sa domnievam, že článok 2 ods. 1 a článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 sa majú vykladať v tom zmysle, že členský štát je povinný odmietnuť uznať platnosť vodičského preukazu vydaného iným členským štátom, ak jeho držiteľovi bol na území prvého členského štátu vodičský preukaz odobratý z dôvodu, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a v členskom štáte vydania neabsolvoval potrebné overenia týkajúce sa jeho spôsobilosti viesť motorové vozidlo, ako sú stanovené v bode 14.1 prílohy III tej istej smernice.

I – Právny rámec

A – *Právo Únie*

1. Smernica 91/439

8. S cieľom uľahčiť pohyb osôb na území Európskeho spoločenstva alebo ich usadenie v inom členskom štáte ako v tom, v ktorom tieto osoby získali vodičský preukaz, bola smernicou 91/439 zavedená zásada vzájomného uznávania vodičských preukazov.[7]

9. Existuje však obmedzenie tejto zásady. Podľa článku 8 ods. 4 prvého pododseku tejto smernice členský štát môže odmietnuť uznať platnosť vodičského preukazu vydaného iným členským štátom osobe, ktorá na území prvého členského štátu podlieha opatreniam obmedzenia, prerušenia, odobratia alebo zrušenia vodičského oprávnenia.

2. Smernica 2006/126

10. V článku 2 ods. 1 smernica 2006/126 uvádza, že vodičské preukazy vydané členskými štátmi sa vzájomne uznávajú.

11. Podľa článku 7 ods. 1 písm. e) tejto smernice sa vodičský preukaz vydá len žiadateľom, ktorí majú obvyklé bydlisko na území členského štátu vydávajúceho vodičský preukaz.

12. Článok 11 ods. 4 druhý pododsek tejto smernice stanovuje, že členský štát odmietne uznať platnosť vodičského preukazu vydaného v inom členskom štáte osobe, ktorej bol na území prvého členského štátu vodičský preukaz obmedzený, zadržaný alebo odobratý.

13. Podľa článku 13 ods. 2 smernice 2006/126 oprávnenie viesť vozidlo udelené pred 19. januárom 2013 sa nezruší ani sa nebude posudzovať podľa ustanovení tejto smernice.

14. Bod 14.1 prílohy III tejto smernice uvádza, že vodičský preukaz sa nevydá alebo neobnoví žiadateľom alebo vodičom, ktorí sú závislí na alkohole alebo ktorí nie sú schopní zdržať sa pitia pri vedení motorového vozidla. Vodičský preukaz sa môže vydať alebo obnoviť žiadateľom a vodičom, ktorí boli v minulosti závislí na alkohole a ktorí absolvovali skúšobné obdobie abstinencie, na základe posudku oprávneného lekárskeho orgánu a pravidelných lekárskych kontrol.

15. Článok 16 ods. 1 smernice 2006/126 stanovuje, že členské štáty prijmú a uverejnia najneskôr do 19. januára 2011 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Tieto ustanovenia sa uplatňujú od 19. januára 2013[8] a smernica 91/439 sa zrušuje s účinnosťou k rovnakému dňu[9].

7 — Pozri článok 1 ods. 2 tejto smernice.

8 — Článok 16 ods. 2 tejto smernice.

9 — Článok 17 prvý odsek smernice 2006/126.

16. Niektoré ustanovenia smernice 2006/126 sa však uplatňujú pred týmto dátumom. Podľa článku 18 druhého odseku tejto smernice sa článok 2 ods. 1, článok 5, článok 6 ods. 2 písm. b), článok 7 ods. 1 písm. a), článok 9, článok 11 ods. 1 a 3 až 6, článok 12 a prílohy I až III uplatňujú od 19. januára 2009.

B – *Vnútroštátne právo*

17. Nariadenie o prístupe osôb k cestnej premávke (Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr) v znení účinnom k 19. januáru 2009 (ďalej len „FeV“) v § 28 ods. 1 stanovuje, že držitelia platného vodičského preukazu Európskej únie alebo Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP), ktorí majú svoje zvyčajné bydlisko v zmysle § 7 ods. 1 alebo 2 FeV v Nemecku, sú s výnimkou obmedzení podľa odsekov 2 až 4 uvedeného § 28 oprávnení viesť v tuzemsku motorové vozidlo v rozsahu svojho vodičského oprávnenia.

18. Článok 28 ods. 4 prvá veta, bod 3 FeV uvádza, že toto vodičské oprávnenie neplatí pre držiteľov vodičského oprávnenia EÚ alebo EHP, ktorým bol vodičský preukaz v Nemecku predbežne alebo právoplatne odňatý súdom alebo s okamžitou vykonateľnosťou či právoplatne odňatý správnym orgánom, alebo ktorým bola žiadosť o vydanie vodičského preukazu právoplatne zamietnutá, alebo ktorým sa vodičský preukaz neodňal len preto, lebo sa ho medzitým vzdali.

II – Skutkový stav a spor vo veci samej

19. W. Hofmann, ktorý je nemeckým štátnym príslušníkom, získal nemecký vodičský preukaz 13. októbra 1960. Amtsgericht Memmingen mu tento preukaz rozhodnutím z 21. novembra 1996 odobral. Preukaz mu bol vrátený 31. augusta 1998.

20. Po tom, čo sa W. Hofmann dopustil trestného činu vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, mu Amtsgericht Memmingen uložil peňažný trest a bol mu opätovne odobratý jeho vodičský preukaz. Trestný rozkaz Amtsgericht Memmingen nadobudol právoplatnosť 8. mája 2007. Zároveň bol okrem toho udelený zákaz žiadať o vydanie nového vodičského preukazu do 7. augusta 2008.

21. Príslušné české orgány vydali W. Hofmannovi 19. januára 2009 vodičský preukaz. Na tomto preukaze je ako miesto pobytu uvedená obec Lažany (Česká republika).

22. Pri cestnej kontrole 17. marca 2009 nemecké orgány zistili, že W. Hofmann je držiteľom českého vodičského preukazu. Pri inej cestnej kontrole 25. marca 2009 bol tento vodičský preukaz zadržaný nemeckou políciou, ktorá ho následne odoslala nemeckým orgánom príslušným na vydávanie vodičských preukazov.

23. Tieto orgány listom z 20. apríla 2009 oznámili W. Hofmannovi, že jeho český vodičský preukaz ho neoprávňuje viesť motorové vozidlo na území Nemecka, a ak bude viesť motorové vozidlo na tomto území, dopustí sa trestného činu vedenia motorového vozidla bez vodičského oprávnenia. Tieto orgány mu okrem toho oznámili, že pokiaľ nesúhlasí, aby bol na tomto preukaze uvedený zákaz viesť motorové vozidlo na území Nemecka, bude vydané deklaratórne rozhodnutie.

24. Keďže W. Hofmann odmietol uvedenie tejto informácie na jeho českom vodičskom preukaze, Landratsamt Unterallgäu rozhodnutím z 15. júla 2009 konštatoval, že vodičský preukaz W. Hofmanna vydaný príslušnými českými orgánmi, neoprávňuje viesť motorové vozidlá na území Nemecka.

25. Dňa 13. augusta 2009 podal W. Hofmann žalobu na Verwaltungsgericht Augsburg, v ktorej navrhoval zrušenie tohto rozhodnutia. Tento súd zamietol žalobu rozsudkom z 11. decembra 2009 z dôvodu, že podmienky uvedené v článku 28 ods. 4 prvej vete, bodoch 2 a 3 FeV sú splnené, keďže W. Hofmannovi bol odobratý jeho nemecký vodičský preukaz. W. Hofmann teda na území Nemecka nemôže používať vodičský preukaz vydaný iným členským štátom.

26. W. Hofmann sa proti tomuto rozsudku odvolal na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania. V podstate W. Hofmann žiada zrušenie tohto rozsudku, ako aj zrušenie rozhodnutia vydaného Landratsamt Unterallgäu 15. júla 2009.

III – Prejudiciálna otázka

27. Vzhľadom na to, že Bayerischer Verwaltungsgerichtshof mal pochybnosti, pokiaľ ide o výklad ustanovení smernice 2006/126, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Majú sa článok 2 ods. 1 a článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126… vykladať v tom zmysle, že členský štát musí odmietnuť uznať na svojom území platnosť vodičského preukazu, ktorý vydal iný členský štát dotknutej osobe v čase, keď pre ňu neplatil nijaký zákaz vydania nového vodičského preukazu, pokiaľ sa jej vodičský preukaz odobral na území prvého uvedeného členského štátu a táto osoba mala v čase vydania vodičského preukazu zvyčajné bydlisko na území členského štátu, ktorý vydal vodičský preukaz?“

IV – Moja analýza

A – *Úvodné pripomienky*

28. Keďže vnútroštátny súd v jeho návrhu na začatie prejudiciálneho konania a účastníci sporu v ich písomných pripomienkach vzniesli otázku uplatňovania článku 2 ods. 1 a článku 11 ods. 4 druhého pododseku smernice 2006/126, na úvod treba vysvetliť dôvody, pre ktoré si myslím, že tieto ustanovenia sa uplatnia na prejednávanú vec.

29. Podľa článku 17 smernice 91/439 sa táto smernica zrušuje s účinnosťou od 19. januára 2013. Členské štáty uplatňujú ustanovenia smernice 2006/126 od toho istého dátumu.[10] Ako som už uviedol, podľa článku 18 druhého odseku tejto smernice sa niektoré články uplatňujú od 19. januára 2009. To platí najmä pre článok 2 ods. 1 a článok 11 ods. 4 tejto smernice.

30. Český vodičský preukaz bol W. Hofmannovi vydaný 19. januára 2009. Podľa môjho názoru je teda nepochybné, že relevantnými ustanoveniami v prejednávanom prípade sú ustanovenia novej smernice o vodičských preukazoch, teda článok 2 ods. 1 a článok 11 ods. 4 smernice 2006/126, ktoré sa uplatnia od tohto dátumu.

31. Okrem toho sa vnútroštátny súd zaoberá otázkou, či článok 13 ods. 2 tejto smernice nebráni uplatneniu článku 11 ods. 4 druhého pododseku uvedenej smernice. Pripomínam, že podľa tohto prvého ustanovenia nebude žiadne vodičské oprávnenie, ktoré bolo vydané pred 19. januárom 2013, odobraté ani nebude podliehať akýmkoľvek obmedzeniam v zmysle smernice 2006/126.

32. W. Hofmann sa domnieva, že článok 11 ods. 4 druhý pododsek tejto smernice sa uplatní až od 19. januára 2013 a že vodičské preukazy vydané pred týmto dátumom nemôžu byť obmedzené, zadržané ani odobraté.

10 — Článok 16 ods. 2 tejto smernice.

33. Treba pripomenúť, že podľa článku 16 ods. 1 a 2 tejto smernice sa ustanovenia tejto smernice, a najmä článok 13, uplatnia až od 19. januára 2013.

34. V každom prípade, ako to pripomenula nemecká vláda, postavenie článku 13 v smernici 2006/126 dokazuje, že táto smernica odkazuje len na oprávnenia získané na vedenie niektorých druhov osobných vozidiel a nie na obmedzenie, zadržanie alebo odobratie vodičského preukazu.

35. Táto smernica zavádza model jednotného vodičského preukazu Spoločenstva, ktorý má nahradiť rôzne vodičské preukazy existujúce v členských štátoch.[11] V tejto súvislosti stanovuje a definuje rôzne kategórie vodičských preukazov.[12] Keďže každý členský štát pred nadobudnutím účinnosti právnych predpisov Spoločenstva definoval svoje vlastné kategórie vodičských preukazov, musí teraz rovnako zaistiť rovnocennosť medzi týmito kategóriami a kategóriami definovanými normotvorcom Únie.

36. Článok 13 smernice 2006/126 nazvaný „Rovnocennosť vzorov vodičských preukazov iných ako vodičské preukazy vzoru Spoločenstva“ má len upraviť túto otázku rovnocennosti rôznych kategórií vodičských preukazov.

37. To ale vyplýva z prípravných prác. Článok 13 ods. 2 tejto smernice bol doplnený na základe podnetu Európskeho parlamentu.[13] Parlament odôvodnil toto doplnenie upresnením, že výmena starých vodičských preukazov nesmie v nijakom prípade spôsobiť stratu alebo obmedzenie získaných oprávnení, pokiaľ ide o povolenie viesť rôzne kategórie vozidiel.[14]

38. Analýza podobná tej, ktorú navrhuje W. Hofmann, by totiž mala za následok, že by členský štát nemohol použiť svoje vnútroštátne predpisy týkajúce sa obmedzenia, zadržania, odobratia alebo zrušenia vodičského oprávnenia na vodičov, ktorým boli ich vodičské preukazy vydané pred 19. januárom 2013. To by bolo úplne v rozpore s cieľom smernice 2006/126, ktorým je zlepšenie bezpečnosti cestnej premávky.

39. Vzhľadom na všetky tieto dôvody sa domnievam, že článok 13 ods. 2 tejto smernice nebráni uplatneniu článku 11 ods. 4 druhého pododseku uvedenej smernice.

B – *O prejudiciálnej otázke*

40. Vnútroštátny súd sa svojou prejudiciálnou otázkou v podstate pýta, či článok 2 ods. 1 a článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 sa majú vykladať v tom zmysle, že členský štát musí odmietnuť uznanie platnosti vodičského preukazu vydaného iným členským štátom, ak jeho držiteľovi bol na území prvého členského štátu odobratý predchádzajúci vodičský preukaz, a to aj keď všetky účinky odobratia uplynuli a je splnená podmienka bydliska.

41. V skutočnosti chce vnútroštátny súd vedieť, či sa doterajšia judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa smernice 91/439[15] uplatní tiež na situácie, akou je situácia W. Hofmanna, ktoré sa riadia smernicou 2006/126.

42. Z nasledujúcich dôvodov si myslím, že to nenastane.

43. Z prípravných prác, ktoré predchádzali smernici 2006/126, vyplýva, že normotvorca Únie chcel posilniť boj proti turistike za vodičskými preukazmi, a tým boj za vyššiu bezpečnosť na cestách.

11 — Pozri článok 1 ods. 1 tejto smernice.

12 — Pozri článok 4 smernice 2006/126.

13 — Pozri pozmeňovací návrh 13 správy z 3. februára 2005 k návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady o vodičských preukazoch (prepracované znenie) (A6-0016/2005, ďalej len „správa“).

14 — Tamže.

15 — Pozri bod 5 týchto návrhov.

44. Za zmenu znenia článku 11 ods. 4 druhého pododseku tejto smernice je zodpovedný Parlament. Pri prepracovaní smernice 91/439 Parlament navrhol zaviesť vzájomné uznávanie sankcií uložených nebezpečným vodičom. Na tento účel uviedol, že na zaistenie toho, aby bolo odobratie vodičského preukazu platné vo všetkých členských štátoch, treba do budúcnosti zaviazať členské štáty, aby uznali akékoľvek obmedzenie, zadržanie, odobratie alebo zrušenie uložené iným členským štátom a aby odmietli uznať platnosť vodičských preukazov, na ktoré sa tieto opatrenia vzťahujú. [16]

45. Parlament chcel zaistiť, aby turistika za vodičskými preukazmi bola v čo najvyššej možnej miere zastavená. [17] Podľa Výboru pre dopravu a cestovný ruch tejto inštitúcie je možné turistiku za vodičskými preukazmi definovať ako skutočnosť, že občan po odobratí vodičského preukazu v jeho členskom štáte za závažné protiprávne konanie získa nový vodičský preukaz v inom členskom štáte. [18]

46. Parlament okrem toho poukázal na skutočnosť, že osoby, ktorým bol v určitom členskom štáte odobratý vodičský preukaz, najmä za vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu alebo pod vplyvom návykových látok, si môžu jednoducho zaobstarať falošné bydlisko v inom členskom štáte a získať tam vodičský preukaz, takže sa vyhnú podmienkam, ktoré sa uplatňujú na získanie nového vodičského preukazu. [19]

47. Podľa môjho názoru je úplne zrejmé, že zmena znenia výrazov použitých v článku 11 ods. 4 smernice 2006/126 je prejavom tejto vôle posilniť boj za vyššiu bezpečnosť na cestách tým, že sa pôjde nad rámec toho, čo doteraz stanovovala smernica 91/439. Článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 už neponecháva členským štátom mieru voľnej úvahy a ukladá im povinnosť odmietnuť uznať platnosť akéhokoľvek vodičského preukazu vydaného iným členským štátom, ak bol jeho držiteľovi predchádzajúci vodičský preukaz obmedzený, zadržaný alebo odobratý na území prvého členského štátu.

48. Podľa môjho názoru to musí mať za následok to, že v prípade W. Hofmanna sú príslušné nemecké orgány oprávnené neuznať vodičský preukaz vydaný príslušnými českými orgánmi.

49. Odobratie predchádzajúceho vodičského preukazu príslušnými nemeckými orgánmi by totiž malo mať za následok, že vydanie nového vodičského preukazu po uplynutí obdobia zákazu žiadať o takýto preukaz bude podmienené vydaním lekársko-psychologického posudku týkajúceho sa spôsobilosti W. Hofmanna viesť motorové vozidlo.

50. Nemám pochybnosti o tom, že v prípade niektorých protiprávnych konaní, ktoré štatisticky spôsobujú značný počet vážnych dopravných nehôd, ako je vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu [20], podmienenie obnovenia vodičského oprávnenia takýmto posudkom predstavuje účinný preventívny prostriedok na posilnenie cestnej bezpečnosti. Z tohto pohľadu sa mi vnútroštátne opatrenie zdá v súlade s cieľmi smernice 2006/126, ktorými je zlepšenie bezpečnosti cestnej premávky. [21]

51. Komisia v tejto súvislosti pripomenula, aké dôležité je vzdelávanie, výcvik, kontrolovanie a prípadne sankcionovanie účastníka cestnej premávky, keďže ten je prvým článkom v reťazci bezpečnosti cestnej premávky. [22]

16 — Pozri pozmeňovací návrh 57 správy, ako aj jeho odôvodnenie, s. 59.

17 — Pozri odôvodnenie tohto pozmeňovacieho návrhu.

18 — Pozri návrh odporúčania pre druhé čítanie z 21. septembra 2006 o spoločnej pozícii Rady na účely prijatia smernice Európskeho parlamentu a Rady o vodičských preukazoch [2003/0252(COD), bod 2.1].

19 — Pozri odôvodnenie pozmeňovacieho návrhu 57 správy.

20 — V roku 2009 zahynulo na cestách Únie viac ako 35 000 osôb, čo zodpovedá počtu priemerne veľkého mesta, a najmenej 1 500 000 osôb bolo zranených (oznámenie Komisie z 20. júla 2010 Európskemu parlamentu, Rade, Hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov, nazvaná „Smerom k európskemu priestoru bezpečnosti cestnej premávky: politické usmernenia pre bezpečnosť cestnej premávky na roky 2011 – 2020“ [KOM(2010) 389 v konečnom znení, s. 2]). Domnievam sa, že každá tretia nehoda je priamo spojená s alkoholom.

21 — Pozri odôvodnenie 2 tejto smernice.

22 — Pozri s. 5 oznámenia Komisie citovaného v poznámke pod čiarou 20.

52. Domnienka, že príslušné nemecké orgány boli oprávnené odmietnuť uznanie platnosti vodičského preukazu vydaného príslušnými českými orgánmi sa mi zdá byť v súlade nielen s duchom tejto smernice, ale aj s jej znením, pokiaľ ide o ustanovenia uplatniteľné od 19. januára 2009.

53. Podľa môjho názoru treba zohľadniť skutočnosť, že článok 18 druhý odsek smernice 2006/126 stanovuje predovšetkým to, že príloha III smernice sa uplatní rovnako od 19. januára 2009. Bod 14 tejto prílohy spresňuje, že požívanie alkoholu predstavuje významné nebezpečenstvo pre bezpečnosť cestnej premávky a že vzhľadom na rozsah tohto problému musia byť lekári veľmi ostražití. Bod 14.1 tejto prílohy tiež stanovuje, že osobe, ktorá je závislá na alkohole, nemôže byť vydaný vodičský preukaz a že osobe, ktorá bola v minulosti na alkohole závislá, môže byť nový vodičský preukaz vydaný len za určitých podmienok, ako je lekársky posudok.

54. Dôvod rozhodnutia z 15. júla 2009, ktoré sa týkalo W. Hofmanna, môže podľa môjho názoru odôvodniť uplatnenie kontrolných opatrení stanovených v bode 14.1 prílohy III smernice 2006/126. Ak by tieto kontrolné opatrenia boli uplatnené a ak by boli uskutočnené všetky testy umožňujúce uistiť sa, že W. Hofmann bol znovu spôsobilý viesť motorové vozidlo, český vodičský preukaz by musel byť príslušnými nemeckými orgánmi uznaný ako platný, lebo by spĺňal požiadavky zodpovedajúce spoločnej snahe o bezpečnosť na úrovni Únie.

55. Myslím si, že skutočnosť, že príslušné české orgány nevedeli o rozhodnutí o odobratí vodičského preukazu vydanom Amtsgericht Memmingen, nemá vplyv na riešenie, ktoré navrhujem. Táto nevedomosť totiž pramení buď z toho, že W. Hofmann zatajil existenciu tohto odsúdenia, alebo z toho, že príslušné české orgány sa neobrátili na príslušné nemecké orgány. V prvom prípade je zrejmé, že W. Hofmann by nemal mať prospech z tohto zatajenia. V druhom prípade ani prípadné pochybenie správneho orgánu by nemalo mať normotvorné účinky, najmä vzhľadom na právo iného členského štátu, a to tým skôr, že smernica ukladá tomuto členskému štátu povinnosť uplatniť svoje vnútroštátne právo v rámci výnimky uznanej touto smernicou ako súčasť všeobecnej rovnováhy, ktorú zavádza.

56. Komisia na pojednávaní uznala, že v prejednávanej veci by schéma, ktorá by pre členský štát vydania spočívala v obrátení sa na príslušné nemecké orgány a po zistení problémov W. Hofmanna s alkoholom v uplatnení opatrení uvedených v bode 14.1 prílohy III smernice 2006/126, mohla byť považovaná za schému, ktorá je v súlade s duchom tejto smernice, čo by malo za následok, že Spolková republika Nemecko by musela uznať platnosť vodičského preukazu vydaného Českou republikou.

57. Myslím si, že takáto schéma umožňuje z pohľadu prevencie, ktorá je jej vlastná, spojiť nové ustanovenia článku 11 ods. 4 smernice 2006/126 so zásadou vzájomného uznávania založenou na nespochybniteľnej vzájomnej dôvere, keďže opatrenia stanovené v bode 14.1 prílohy III tej istej smernice, uplatniteľné v 27 členských štátoch, boli prijaté.

58. Komisia vyhlásila, že takýto systém, ktorý vyžaduje konzultáciu medzi príslušnými orgánmi rôznych členských štátov, považuje za zložitý a nie je podľa nej výslovne upravený. Pripomínam, že nielen článok 12 ods. 3 smernice 91/439 stanovil, že členské štáty si vzájomne pomáhajú pri uplatnení tejto smernice a v prípade potreby si vymieňajú potrebné informácie o vodičských preukazoch, ktoré evidujú, ale navyše článok 15 smernice 2006/126 opätovne potvrdzuje túto potrebu vzájomnej pomoci z hľadiska neskoršieho vytvorenia siete vodičských preukazov. Spolupráca a vzájomná pomoc medzi členskými štátmi sú podľa môjho názoru presne kľúčovým prvkom, ktorý prostredníctvom posilnenia vzájomnej dôvery umožňuje dosiahnuť ciele Únie, ktoré si Únia stanovila v oblasti bezpečnosti cestnej premávky. Vytvorenie siete s vodičskými preukazmi sa mi okrem toho nezdá byť tak náročné ako vytvorenie siete, už vybudovanej medzi niektorými členskými štátmi, so súbormi obsahujúcimi trestné registre.

59. Riešenie, ktoré navrhujem, preto podľa môjho názoru najviac zodpovedá vôli normotvorcu Únie, ktorou je posilnenie boja za bezpečnosť cestnej premávky a poskytnutie potrebného účinku článku 11 ods. 4 druhého pododseku smernice 2006/126, ktorého znenie bolo práve z tohto dôvodu zmenené.

60. Správanie W. Hofmanna mi to v tejto súvislosti dokazuje. Zdá sa, že W. Hofmann nevyriešil svoje problémy s alkoholom, lebo 16. apríla 2009, teda približne tri mesiace po vydaní jeho českého vodičského preukazu, bol zastavený a kontrolovaný nemeckou políciou, ktorá zistila veľmi vysokú hladinu alkoholu. Dôsledkom tohto správania nebezpečného pre všetkých účastníkov cestnej premávky bolo odobratie jeho českého vodičského preukazu na dobu 18 mesiacov rozhodnutím, ktoré nadobudlo právoplatnosť 5. apríla 2011. Myslím si, že ak by príslušné české orgány vedeli o problémoch W. Hofmanna s alkoholom, pravdepodobne by mu nevydali vodičský preukaz.

61. Článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 teda pôsobí, ako to uviedla nemecká vláda, ako poistka umožňujúca zabrániť nebezpečným jednotlivcom jazdiť na území členských štátov.

62. Bolo by možné odporovať skutočnosťou, že takéto odôvodnenie nie je možné uplatniť na článok 11 ods. 4 posledný pododsek tejto smernice, teda pokiaľ ide o opatrenie vo forme zrušenia vodičského preukazu. Podľa tohto ustanovenia členský štát *môže odmietnuť*[23] vydanie vodičského preukazu žiadateľovi, ktorého vodičský preukaz v inom členskom štáte bol zrušený. Rovnako ako nemecká vláda a Komisia sa však domnievam, že zrušenie, ktoré sa odlišuje od zadržania, obmedzenia alebo odobratia, sa netýka spôsobilosti držiteľa vodičského preukazu viesť motorové vozidlo, ale formálnych prvkov, ktoré sa týkajú vydania vodičského preukazu.

63. Cieľom smernice 2006/126 nie je ponúknuť štátnemu príslušníkovi Únie *forum shopping* pre vodičské preukazy podľa toho, či sú podmienky vydania menej prísne v susednom členskom štáte[24], ale je ním jednak umožniť osobe, ktorá je držiteľom vodičského preukazu, usadiť sa na území iného členského štátu, ako je členský štát vydania toho vodičského preukazu, bez toho, aby musela opakovať akúkoľvek vodičskú skúšku alebo uvedený preukaz vymeniť, a jednak uistiť sa, že účastníci cestnej premávky sú na území Únie v bezpečí.[25]

64. So zreteľom na všetky predchádzajúce úvahy sa preto domnievam, že článok 2 ods. 1 a článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 sa majú vykladať v tom zmysle, že členský štát je povinný odmietnuť uznanie platnosti vodičského preukazu vydaného iným členským štátom, ak jeho držiteľovi bol vodičský preukaz v prvom členskom štáte odobratý z dôvodu, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, a ak v členskom štáte vydania neabsolvoval potrebné overenia týkajúce sa jeho spôsobilosti viesť motorové vozidlo, ako sú stanovené v bode 14.1 prílohy III tej istej smernice.

V – Návrh

65. Vzhľadom na uvedené úvahy navrhujem na otázku, ktorú položil Bayerischer Verwaltungsgerichtshof, odpovedať takto:

Článok 2 ods. 1 a článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch sa majú vykladať v tom zmysle, že členský štát je povinný odmietnuť uznanie platnosti vodičského preukazu vydaného iným členským štátom, ak bol jeho držiteľovi vodičský preukaz v prvom členskom štáte odobratý z dôvodu, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, a ak v členskom štáte vydania neabsolvoval potrebné overenia týkajúce sa jeho spôsobilosti viesť motorové vozidlo, ako sú stanovené v bode 14.1 prílohy III smernice 2006/126.

23 — Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

24 — Je síce pravda, že na českom vodičskom preukaze W. Hofmanna je uvedené bydlisko v Českej republike. Je však všeobecne známe, že niektoré menej poctivé autoškoly sa špecializovali na zaistenie bydliska pre nemeckých štátnych príslušníkov s jediným cieľom, a to splniť jednu z podmienok na vydanie vodičského preukazu (pozri v tejto súvislosti bod 46 týchto návrhov).

25 — Pozri odôvodnenie 2 tejto smernice.